



# FULL PARROQUIAL

## Sant Andreu de Tona

### CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a tres quarts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa ferial**, a la capella fonda de l'església parroquial.

Divendres dia 20,  
**Sant Bernat, abat i doctor de l'Església.** Memòria.

Dissabte dia 21,  
A les SET del capvespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 22,  
A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de Lurdes.** I a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa Solemne**, a l'església parroquial.

*El papa proposa que l'oració del mes d'agost sigui perquè l'Esperit Sant doni la força per a la renovació de l'Església.*

### REFLEXIONS D'ESTIU PER A CATÒLICS EN TEMPS DE VACANCES

*José Ignacio González Faus és un jesuïta valencià, actualment octogenari. Un intel·lectual, pensador i escriptor, un observador i molt bon comunicador. Estudià Teologia i es doctorà a la Universitat de Innsbruck, a Àustria, i ben aviat ja esdevingué professor de Teologia a Barcelona, entre altres responsabilitats, com ara director de la revista Selecciones de Teologia i responsable del Centre acadèmic Cristianisme i Justícia. Autor de diversos llibres, actualment, viu a la casa dels jesuïtes a Sant Cugat.*

*Va ser entrevistat per Aníbal Pastor i l'interviu es va publicar al periòdic electrònic Kairos News, una plataforma digital xilena que es difon per tot Amèrica llatina. La data de la publicació fou el passat 19 de juliol. El saber i la saviesa del Pare González Faus es mostra en les respostes precises, raonades i agudes a les preguntes de l'entrevistador sobre temes d'actualitat. N'hem recollit algunes.*

### Sobre els canvis culturals en la nostra època

Faus: Primer cal definir què vol dir el canvi d'època, perquè hi ha dos camps diversos. Per una banda, la societat ha passat de ser una societat més religiosa a una societat més secular, més laica. Això pot portar el perill de que en comptes de laïcitat, caiguem en un laïcisme. Això és innegable. Per altra banda, per la raó que sigui, a mi em sembla que l'Església ha entrat en una crisi seriosa, almenys pel que era l'occident cristià. Això no em pertorba gaire, perquè com moltes altres crisis, pot servir per passar de la quantitat a la qualitat. A Espanya, que és el país que jo coneixo, quan jo era nen tothom era catòlic, tothom era cristià. Era una religiositat imposada, que a alguns els va poder ajudar, mentre a d'altres els va rebotar. Ara, amb la mala imatge que els mitjans presenten de l'Església i amb els pecats que té l'Església, també, jo he dit algunes vegades, que hi ha joves cristians avui, que són molt més cristians del que era jo quan tenia la seva edat (...).

### MISSA A LA RESIDÈNCIA PRAT



El passat mes de juny es va reprendre la normalitat en l'atenció pastoral amb la celebració de la Missa una vegada al mes, a la Residència Prat, tal com es venia fent abans de la Pandèmia. Els residents agraeixen i esperen aquest moment.

## Sobre la relació Dona i Església

Faus: Tot el procés d'igualtat entre dones i homes és una cosa molt cristiana (...).



Primer, en contra del que diuen moltes feministes, no va ser el cristianisme el que va crear la desigualtat. La societat grega era molt desigual en això. Plató, amb tota la seva saviesa diu que la dona ha estat feta només per a la casa, i l'home per a la política. Fins i tot, -sembla mentida que ho digui algú com Plató-, només es pot tenir amistat amb homes perquè amb els homes es pot parlar de coses sèries, amb les dones no es pot parlar de res seriós. És clar, això només es pot entendre quan es coneix quina era la situació de la dona fa vint-i-cinc segles en la Grècia d'aleshores. En això, el cristianisme fou una autèntica revolució. Tant que, del poc que es conserva de crítics pagans o cristians, una de les coses que sembla que va escandalitzar fou que el cristianisme corrompia les dones. Sant Pau, diu que les dones que profetitzen portin vel. El vel és secundari, el que importa és que la dona pot profetitzar. I la profecia era, en la carta als Corintis, després de l'apostolat, el segon gran carisma. Aquest i altres indicis, permeten comprendre que, en el cristianisme primitiu la situació de la dona era més sòbria del que voldríem veure, però escandalosa per aquella societat (...). Fa seixanta anys jo tenia una tieta molt conservadora, molt catòlica. La primera vegada que va anar a una església on va sortir una dona a llegir, va tornar a casa dient: "Ja no torno més a Missa en aquesta església, perquè ha sortit a llegir una dona, i vés a saber amb qui havia dormit la nit passada". I la seva germana petita li va dir: "Animal! Si surt un home, vols dir que no ha dormit amb ningú?". Aquesta



escena jo la vaig viure... és molt important que a aquest cristianisme conservador, per ignorància,

també li sapiguem donar pau, treure-li l'escrúpol, no fer-li creure que està fent cap barbaritat. I per això, és molt important, també, l'exemple de Jesús, que en el seu temps va escandalitzar.

## Sobre les dones en la història i el Patriarcat

Faus: Les bruixes eren l'epítet femení dels heretges. Perquè les dones eren tant inferiors que no podien ser ni tan sols heretges. Aleshores les anomenaven bruixes, i totes acabaven a la foguera. Però mira, no em voldria equivocar de sant, però n'hi ha diversos com Fray Luís de Granada o sant Joan d'Àvila que van dir, que la gent que mor a la foguera són màrtirs.



Ja aleshores hi havia cristians que intuïen que allò no era evangèlic (...). Acusacions contra Teresa d'Àvila, fetes després de morta per un inquisidor que basava les seves acusacions en paraules d'un delator,

aquest mateix inquisidor deia als altres inquisidors: "És que jo m'estic jugant la meua salvació eterna, si no els denuncio a santa Teresa, i vostès no la condemnen". M'agradaria saber què pensaria aquell delator avui, si sapigues que aquella Teresa heretge és Doctora de l'Església. Hem de saber una cosa que la mateixa Teresa deia, que és molt bonica: "La veritat patece, mas no perece". I si realment tenim la veritat, aquesta veritat, poc a poc s'anirà obrint camí.

---

## INTENCIONS DE MISSES

**Diumenge dia 15, a les deu del matí**, per la Maria Valldeoriola Codina. **A 1/4 d'una del migdia**, pels esposos Joan Lleopart Prat i Dolors Coll Roqueta, i pels esposos Maria Roqueta i Josep Sardà.

**Dilluns dia 16**, per la Maria Dolores Cózar Caravaca.

**Dimarts dia 17**, per en Pere Boxadera Galobart.

**Dimecres dia 18**, per l'Andrea Arjona Guerrero.

**Dijous dia 19**, per en Josep Garrote sant.

**Divendres dia 20**, pels esposos Valentí Sardà i l'Antonieta.

**Dissabte dia 21**, per en José Alfonso Baeza Fernández.

**Diumenge dia 22, a les deu del matí**, pel poble.

**A 1/4 d'una del migdia**, el Cap d'any de la Siseta i difunts de la família, i per l'Angelina Puigblanqué, en el 7è aniversari.